

ת"פ 24533/11/14 - מדינת ישראל נגד מ.ז.

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 24533-11-14 מדינת ישראל נ' ז.
לפני כב' השופט מיכאל קרשן
בעניין: המאשימה
נגד
הנאשם
מ.ז.
מדינת ישראל
27 נובמבר 2016

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד טל חיים ניסנוב
הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד עזר מבורך

גזר דין

1. הנאשם, מ ז יליד 1980, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיוני שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בביצוע עבירות של **איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג) ותקיפה סתם (בן זוג)**.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם וס.ז (להלן - "**המתלוננת**") הם בני זוג נשואים ולהם תינוקת משותפת. במועדים המפורטים בכתב האישום התגוררו השלושה בבית ב.....

ביום 8.11.2014 בשעה 22:30 או בסמוך התגלע ויכוח בין הנאשם והמתלוננת, האחרונה יצאה מהבית והנאשם בעקבותיה. בחצר הבית צעק הנאשם על המתלוננת והורה לה להיכנס בחזרה הביתה. המתלוננת סרבה והנאשם תפס אותה ומשכה לתוך הבית. שם השכיב הנאשם את המתלוננת על רצפת הפרוזדור, תפס את ידיה מאחור וצעק עליה. הנאשם הניח למתלוננת וזו ברחת בשנית מהבית והנאשם בעקבותיה. לאחר שהצליחה לרוץ כ-100 מטרים תפסה הנאשם, השכיבה על הכביש ומשכה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת שפשופים ושריטות ברגלה. בהמשך תפס הנאשם את המתלוננת ואמר לה שיהרגנה.

כשנתיים עובר למועד האמור, בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוננת בקלנסווה, משך הנאשם את המתלוננת על הכביש והכה אותה בפניה באמצעות ידיו.

3. שירות המבחן ערך תסקיר בעניינו של הנאשם. שירות המבחן התרשם מפערים בולטים בין יכולותיהם ותפיסת עולמם של בני הזוג. הנאשם היה נכון להשתלב בטיפול, אך הקשר עמו אופיין בחוסר עקביות עד שלבסוף ניתק קשר עם המרכז לשלום המשפחה בקלנסווה. המתלוננת מצדה שללה כל קשר בינה לבין הנאשם כיום ומסרה כי הוא מכבד את עצמאותה ואינו מפריע לה. שירות המבחן סבור כי מידת הסיכון להתנהגות חוזרת מצדו של הנאשם היא בינונית, ובהעדר טיפול המליץ כי יושת עליו עונש מרתיע ומציב גבול.

4. חרף התנגדות המאשימה הוריתי לממונה על עבודות השירות לערוך חוות דעת אודות התאמת הנאשם לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. בשלוש חוות דעת שונות נקבע כי עקב מצבו הבריאותי, הנאשם אינו כשיר לבצע עבודות שירות.

תמצית טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה, עו"ד רונית בירס, עתרה במקרה זה למתחם ענישה שבין 8 ל-24 חודשי מאסר והגישה פסיקה. המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של מאסר לריצוי בפועל באמצע המתחם, מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננת.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד עזר מבורך, אשר עשה כל שביכולתו למען מרשו, הדגיש בטיעונו את מצבו הרפואי של הנאשם וטען כי במקרה זה ניתן להסתפק בענישה מותנית, או לחלופין במאסר קצר. הוגש מסמך (נע/1) משנת 2015 אודות הטיפולים שעבר הנאשם עקב הכשת נחש שעבר בשנת 2013.

הנאשם בדברו האחרון לעונש אמר כך: "כואב לי הרבה".

דין

7. בשתי ההזדמנויות המפורטות בכתב האישום נהג הנאשם במתלוננת באלימות לא פשוטה (ראו התמונות תע/1), תוך שהוא מבקש להבהיר לה כי מקומה "בבית פנימה" והוא האדון היחיד לגורלה.

8. מעשיו של הנאשם משייכים עצמם לתופעה העגומה של אלימות במשפחה, תופעה אשר ראוי להוקיעה מן השורש, עליה נכתב רבות. ראו לדוגמה ע"פ 792/10 פלוני נ' מדינת ישראל (14.2.2011):

"לא פעם, עמד בית משפט זה על חומרתן של עבירות האלימות במשפחה ועל הסכנה הרבה הנשקפת מהן (ראו למשל: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007)); רע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009)). עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסותרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שריו התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג

במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית. ... יוצא אם כן, כי אכן לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת."

9. בהתחשב בעקרון המנחה בענישה שלפיו על העונש להתאים לחומרת המעשה, בערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירות בהן הודה הנאשם, שעיקרם שלמות הגוף והנפש וכבוד האדם, בטיב המעשים, חומרתם, וכמותם, וברמת הענישה הנוהגת, סבורני כי מתחם העונש ההולם את כלל מעשי העבירה שביצע הנאשם נע בין 6 ל-14 חודשי מאסר לריצוי בפועל וזאת כעונש עיקרי.

10. האמור בתסקיר מגלה כי לא נוצר בשלב זה פתח אמיתי לשיקום הנאשם, וכי הגם שהמתלוננת אינה יראה מפניו - רמת המסוכנות שלו בינונית. אין אפוא מקום לחריגה בעניינו של נאשם זה ממתחם העונש ההולם.

11. לחומרה שקלתי את מסוכנותו של הנאשם כפי שנקבעה בתסקיר ואת הצורך בהרתעת הרבים והיחיד בתחום זה של עבירות.

לקולה שקלתי את הודאתו של הנאשם אשר חסכה בזמן שיפוטי ואת עדות המתלוננת, את מעצר הבית הממושך בו היה נתון, העדר עבר פלילי רלוונטי ופציעתו של הנאשם - שללא ספק מקשה על חייו ותקשה מן הסתם גם על מאסרו. אין בכל אלה כדי למלט את הנאשם מעונש המאסר לו הוא ראוי.

12. שקלתי את השיקולים כולם והחלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

· מאסר בפועל בן 6 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 9.11.2014 עד ליום 12.11.2014.

· מאסר על תנאי בן 5 חודשים, והתנאי הוא כי במשך תקופה בת שלוש שנים לא יעבור עבירה בה הורשע.

· הנאשם יפצה את נפגעת העבירה בסכום של 2,500 ₪. המאשימה תמסור את פרטי המתלוננת במזכירות עוד היום ותעדכנה כי נפסק פיצוי לזכותה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשע"ז, 27 נובמבר 2016, במעמד הנוכחים.

עמוד 3